

37
mil
sorri
SOS
campana

NO
LADRÓN
DE SORRISOS

Modesto Luis Gómez Rodríguez

XUNTA DE GALICIA

37mil menores,
1 de cada 5,
podrían ser víctimas
de abusos sexuales

*traballemos
xuntos pola súa*
inocencia

INO é inocente. Pode ser neno ou nena.
INOCencio ou INOCencia. Tanto ten.
O/a que non ten é culpa.
Con este conto buscamos defender
o seu dereito a vivir e medrar sorrindo,
sen que ninguén roube o seu sorriso.
Oxalá que este relato que reivindica a
figura da nai como maior de confianza,
sexa quen de recuperar os sorrisos perdidos e
de evitar que nin un máis se perda.

INO E O LADRÓN DE SORRISOS

Modesto Luis Gómez Rodríguez

XUNTA DE GALICIA
Consellería de Política Social
Dirección Xeral de Familia, Infancia e Dinamización Demográfica
Santiago de Compostela
2017

INO E O LADRÓN DE SORRISOS

Modesto Luis Gómez Rodríguez

Deseño, texto e composición das ilustracións

Modesto Gómez Rodríguez

Revisión e corrección de textos

Paula Oreiro Pérez

Asesoramento técnico contidos

Laura Redondo Gutiérrez

Equipo Enxeño Galicia SL

Edita:

XUNTA DE GALICIA

Consellería de Política Social

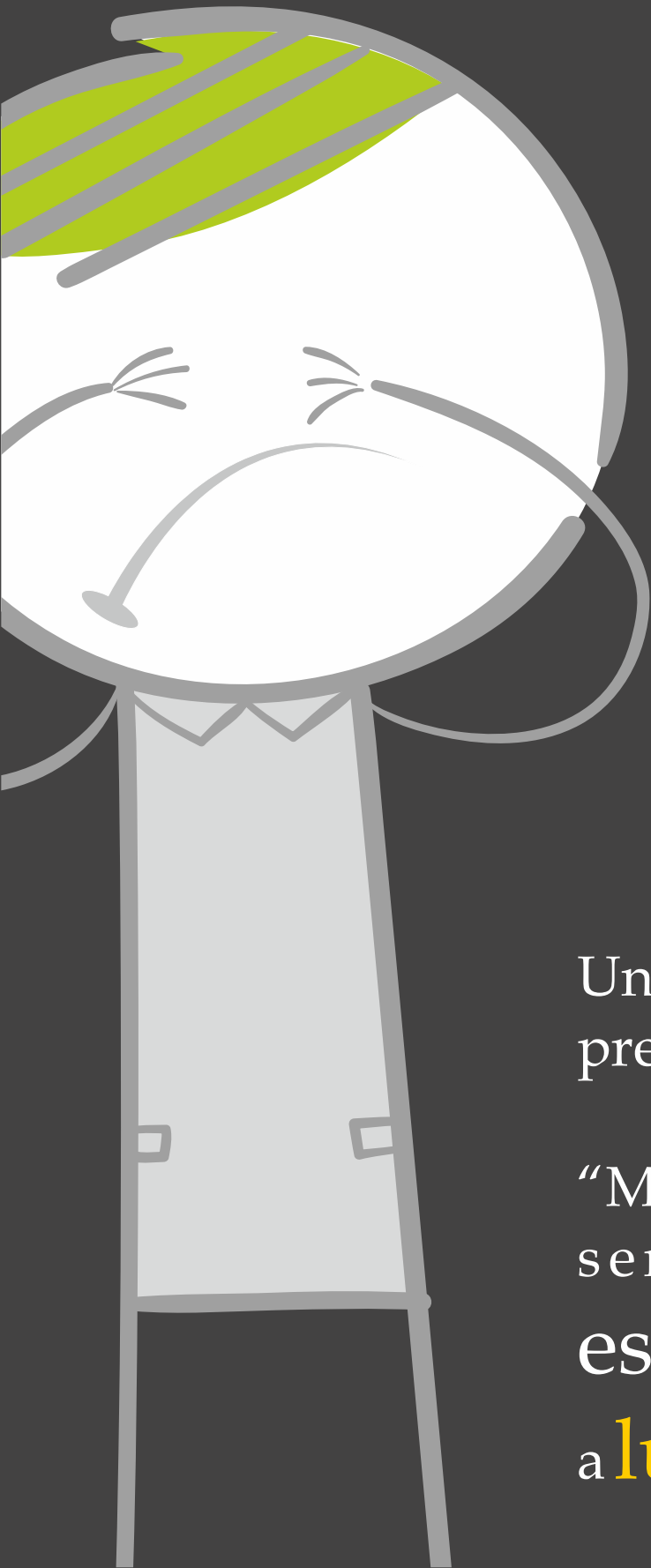
Dirección Xeral de Familia, Infancia e Dinamización Demográfica

Santiago de Compostela

2017

INO é feliz.
Crece feliz. Xoga
feliz e sorrí a
todo o mundo
como a súa nai.
Os dous xuntos
comparten cada
xogo, cada festa
e cada segredo.

Unha tarde, ao solpor, INO pregunta:

“Mamá. **Por que** hai xente que sempre quere xogar ás **escuras**? Co que me gusta a **luz**...”

“INO. Ninguén te
pode **obligar** a
xogar sen luz”, dille
mamá.

“Sen luz, os demais
non poden ver o teu
sorriso... E quen che
quere ben sempre
quere que sorrías”.

Á mañá seguinte
INO pregunta de
novo:

“Mamá. Por que hai
xente que dá cousas a
cambio doutras e pide
que **non** llo **contes**
a ninguén?”

“INO. Quen te quere
ben sempre fai cousas
por ti e non pide **nada**
a cambio. Dá de balde. É
a súa forma de regalar
sorrisos.

A quen non lle gusta
regalar **SORRISOS?**”

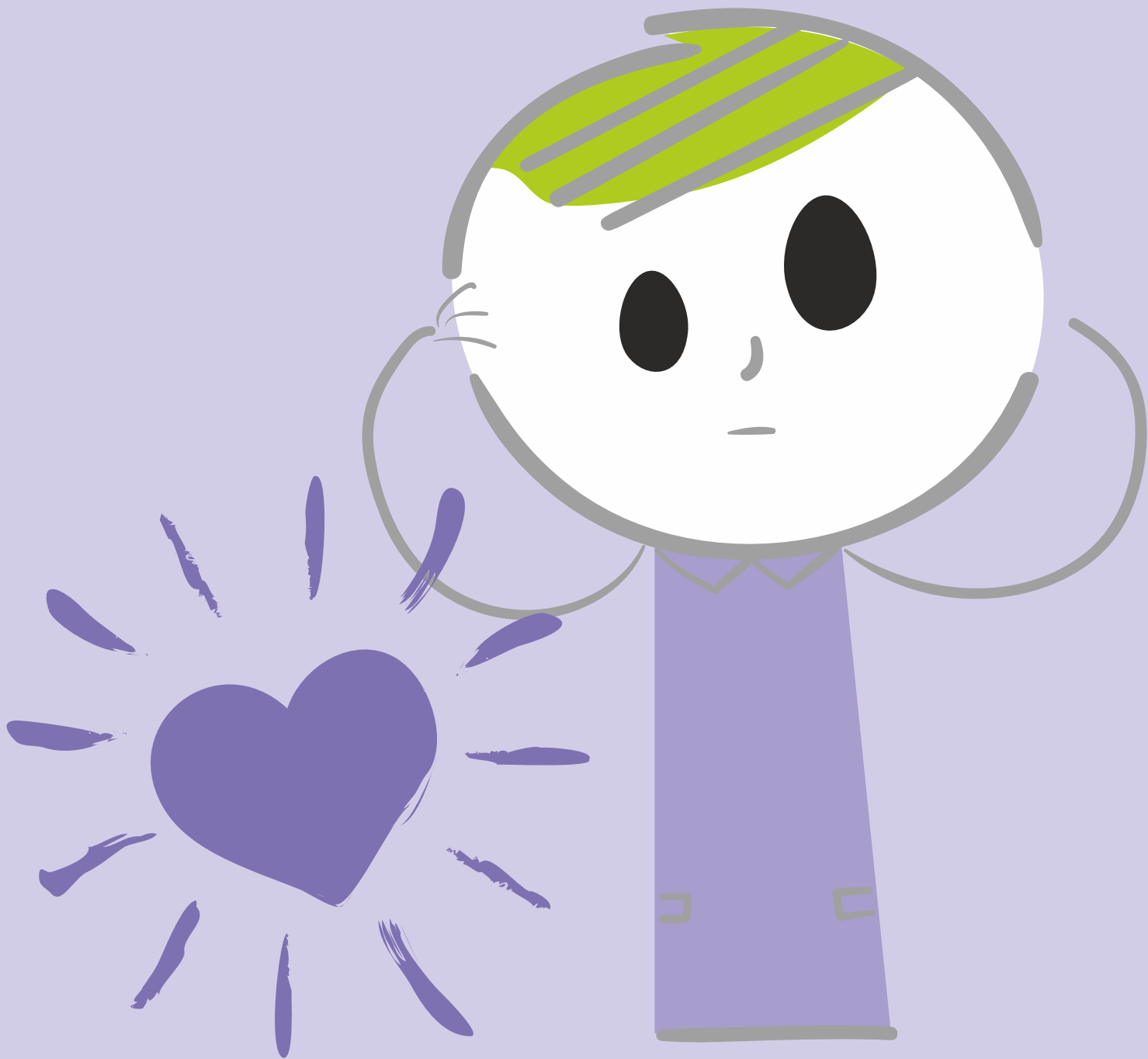

Xa no xantar INO volve preguntar:

“Mamá. Por que hai xente que busca estar sempre a SOAS? Co bonito que é ter **compaña...**”

“Meu ben. Hai momentos para estar só:
cando fas os deberes, cando estás maliño
na cama... Pero é máis bonito estar rodeado
e compartir sorrisos. Non cres?
Apártate de quen te **afasta** dos demais!”

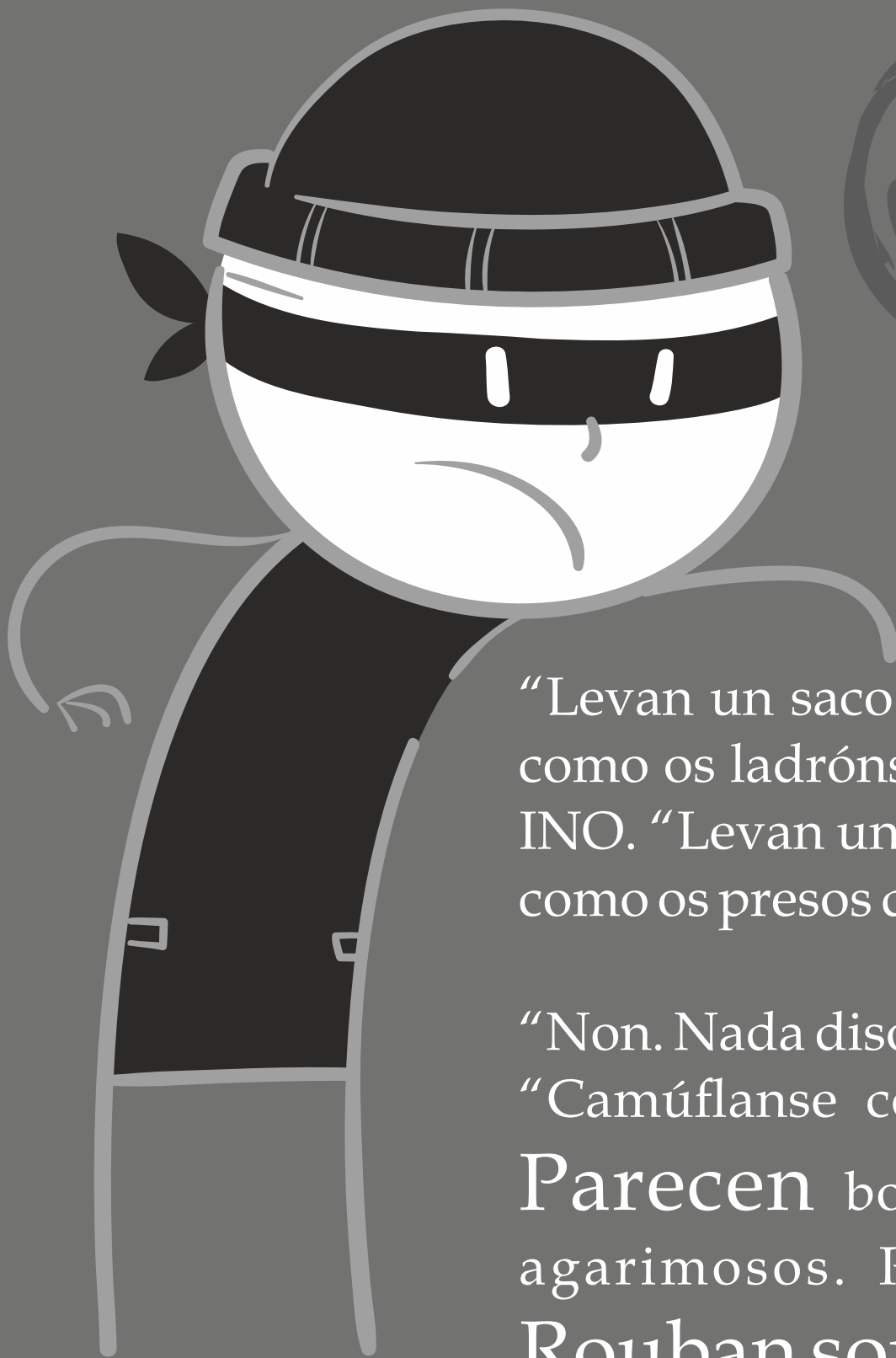
“Aínda cando che **regalan** todo o que queres?”,
pregunta INO ...

“Daquela aínda máis”,
contestou a súa nai.
“Porque, ás veces, quen
regala de máis logo
pide de máis. Así é
como actúan os ladróns
de sorrisos!”

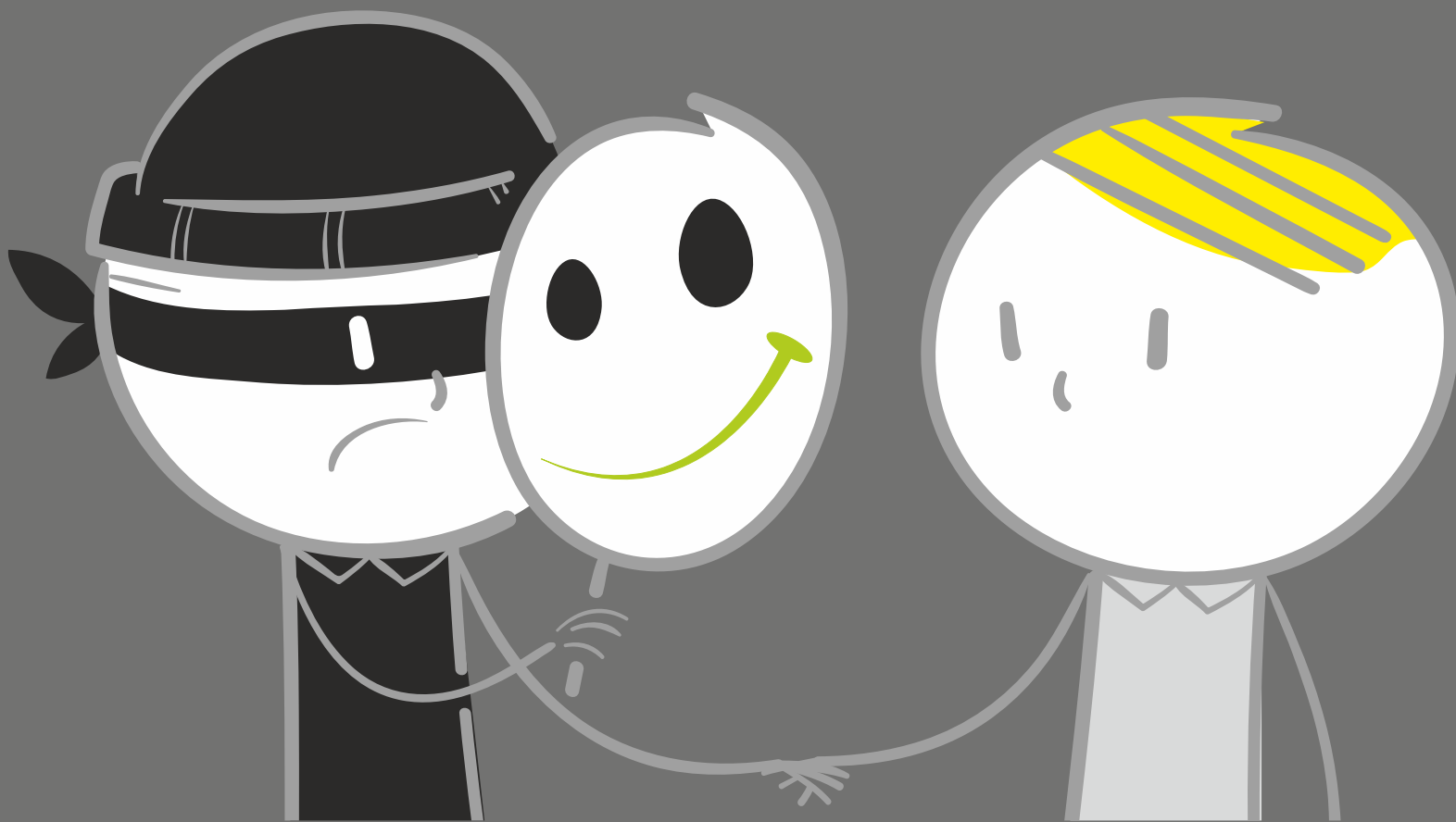
“Os ladróns de
sorrisos?”, preguntou
INO amedrentado.

“Si. Os ladróns de
sorrisos. Cóidate deles,
meu ben!”

“Levan un saco e un anteface, como os ladróns?”, preguntou INO. “Levan un traxe de raias, como os presos das películas?”

“Non. Nada diso”, dixo mamá. “Camúflanse coma ninguén. Parecen bos, amables e agarimosos. Pero rouban. Rouban sorrisos...!”

“Enganan as nenas e os nenos facéndolles compartir **segredos** e agochándollelos ás nais. Encántalles **apalpar**, **fisgar**, andar ás agachadas e **agocharse** na escuridade. Pero, sabes que? Que nada poden facer contra o **superpoder das mamás** que coñecen todos os segredos das súas fillas e dos seus fillos”.

“Eu cóntocho todo, mamá”, dixo INO feliz.
E dende aquel día xa non o/a asustan os ladróns
de sorrisos pois sabe que **contándolle**
tódolos seus problemas, os seus segredos e os seus
medos **a mamá** ninguén poderá quitarlle
endexamais o sorriso dos seus beizos.

galicia

XUNTA
DE GALICIA